

Моя мрія – щоб у соцмережах люди могли знаходити багато корисного для мотивації, віри й надії в слідуванні за Ісусом

Розповідає Василь Крестинич, пастор громади села Торунь Закарпатської області.

Що спонукало Вас стати пастором? Як починали своє служіння?

Народився у селі Терново Тячівського району, що на Закарпатті. Мої рідні дуже хотіли, щоб я був пастором, особливо дідусь. Він часто говорив: «Вірю, що коли ти виростеш, будеш хорошим пастором, який любить Бога і людей».

У шістнадцять років це покликання у мене спрацювало, я поїхав вчитися до Заокської академії на інтенсивний курс пасторського богослов'я, це були 1991-1992 роки.

Мій дід також був проповідником, але у церкві адвентистів-реформістів. Михайло Мурга товаришував з дідом. Знаючи, що він хоче, щоб я був пастором, Мурга запропонував дідові, щоб я вчився у Заокському. Після євангельської програми Марка Фінлі у 1992 році, на якій я проходив практику після навчання в Заокському, повернувся додому. На програмі я ще більше побачив внутрішню красу Церкви адвентистів, як з боку пасторської освіти, так і з боку євангельської роботи, але вірив, що зможу здійснити такі ж зміни серед адвентистів-реформістів.

У 1993 році, коли мені виповнилося вісімнадцять років, отримав посвідчення помічника пастора і почав своє служіння. У 1995 році разом з усією громадою ми перейшли у адвентистську церкву. 25 квітня буде 25 років, громада села Терново буде

святкувати ювілей. Потім служив у Тересві і Бедевлі, Рахові і Ясіня, у Вологодській області в м. Череповець, що в Росії, далі Севастополь (районний пастор), районний пастор північного району Миколаївської області (Первомайськ, Южноукраїнськ, Криве Озеро, Врадіївка), обласний пастор у Херсоні та області.

У 2013 році на п'ять років взяв перерву, щоб займатися підприємницькою діяльністю. Вивчав інтернет-інструменти для успішного ведення підприємницької діяльності, і чим більше професійно вивчав Фейсбук, то більше розумів, що це ідеальний інструмент для донесення Благої вістки. Для того, щоб бути місіонером, соціальні мережі дають ідеальні умови.

Як Ви почали розвивати свій шлях у Фейсбуці?

Коли я займався підприємницькою діяльністю, будучи пресвітером, то переконав пастора третьої херсонської громади, і ми створили першу сторінку у Фейсбуці. Згодом повернувся на пасторське служіння, отримав призначення у с.Торунь та смт. Міжгір'я, зрозумів, що можу на повну реалізувати своє бачення такої євангелізації. Моїм мотиватором став пастор Олександр Шевченко і його «Дом хлеба», у якого дуже велика аудиторія в соцмережах, хоча він за мету ставив на початок тільки Сакраменто. Виникла мрія – повторити його успіх у Фейсбуці. Ретельно вивчив його історію, зрозумів, що так, як і він, можна починати без спонсорської підтримки, стартових капіталів, але з мрією зайти у кожний будинок з Євангелієм, як він у Сакраменто. З такою ж мрією я поїхав на служіння у Міжгір'я та Міжгірський район. Там по програмі «300x300x300» був куплений молитовний будинок, але сама програма не дала тих результатів, на які сподівалися, було всього троє нових членів церкви – молода сім'я слабочуючих та літня жіночка, якій вже важко кудись ходити.

Я подивився, що на нашій території знаходиться 55 000 абонентів Фейсбуку. Знав, як зробити, щоб, коли вони заходять у Фейсбук, чули наші пісні, наші проповіді, знали, що є така Церква, полюбили нас, мали довіру до тієї миті, як вперше

отримають телефонний дзвінок, або ми зустрінемося на вулиці чи відправимо їм запрошення на наші події. За рік ми обійшли церкву Шевченка «Дом хлеба» за обсягом: за тиждень до нас заходить на десять-двадцять тисяч людей, які читають, слухають, більше, ніж у нього. Наша територія досить слабо розвинена для адвентистської вістки, люди негативно ставляться до іншої думки, я розумів, що потрібен певний час, щоб люди «проквасилися» вісткою, яку ми несемо, адже Царство Боже подібне до закваски.

На сьогодні наша сторінка входить у Топ-10 по Міжгірському району, наші пісні відомі практично у кожній домівці, особливо авторські пісні Валентини Гавран у виконанні християнської співачки Надії Галас та дуету – Ліліани та Вікторії Галас. Також велике вподобання мають авторські пісні Яніни Білак та твори християнського співака Василя Побігача.

Колись на бакалаврській програмі по музичному служінню Лев Вертило вчив, що пісня сильніша за проповідь, тому що, як тільки вона зі своїм мотивом засяде у серці людини, то навіть та людина, яка нас не дуже любить, буде наспівувати нашу мелодію. Мартін Лютер говорив, що його вороги більше боялися його пісень, ніж його проповідей.

Виявилось, що у громаді с. Торунь є троє поетів та два композитори. Вважаю, що у багатьох громадах є свої творчі люди, про яких мало хто знає, так як вони не акцентують увагу на авторство своїх творів, які готують для різних церковних заходів.

Так сталося, що коли я побачив, як гарно співають в громаді с.Торунь, – зрозумів, що мені треба максимально доносити творчість нашої громади, особливо пісні та вірші, до жителів Міжгірського краю. Коли люди почують пісню, – вони захочуть почути і проповідь. Коли мене переведуть в інше місце, – не залишиться пустою онлайн-церква в Фейсбуку, бо залишаться творчі таланти, які сподобалися багатьом.

Перший етап – посів. Другий – це те, що ми стараємося зібрати активних підписників на «живі» зустрічі, цей процес уже діє. Був потрібний час, щоб люди змогли більше дізнатися про нас через інтернет-сторінку.

На цьому тижні буде стартувати онлайн Біблійна школа – «Слово Благодаті», де перші теми будуть у вільному доступі, у прямій рекламі на сторінці. Більш глибоке вивчення Біблії буде в закритій групі, де більше уваги можна буде приділити кожному охочому вивчати Святе Письмо.

У нашій маленькій гірській громаді багато чого немає, але ми «супроти усіх законів фізики» – у громаді с.Торунь немає інтернету, а вона за рік доганяє та переганяє церкву «Дом хлеба» у Сакраменто. Рік і два місяці нам обіцяли у Міжгір'ї, що проведуть кабельний інтернет у молитовний будинок, поки це стало дійсністю. Зараз уже пройшли у прямому ефірі два богослужіння з Міжгір'я.

Маючи на старті тільки один, потім три мобільні телефони Honor 7X, – ведемо записи пісень, біблійних шкіл, проповідей і прямих ефірів. Ми не маємо наразі професійної техніки, але радіємо з того, що можемо робити запис у громаді, в якій майже нічого немає з технічного обладнання, але є велике бажання проводити таку роботу. Віримо, що найближчим часом, відразу по закінченню прямого ефіру, – рахунок переглядів буде 5-10 тисяч, – це абсолютно реально. Для усіх людей, які підписані на нашу сторінку, я передбачаю алгоритм взаємодії приблизно такий, який я відпрацював колись у заочній біблійній школі, коли ми служили у Череповці, у нас навчалось на той момент вісімсот студентів. Випускникам давали таку умову: вони отримують свій подарунок Біблію у найближчій до них адвентистській громаді. На адресу громади відправляли для вручення “Диплом про закінчення Заочної Біблійної Школи”, а також радили громаді купити Біблію для людини, яка прийде до них. Щось подібне планую запровадити у Біблійній школі «Слово Благодаті». Можливо, колись і в нас будуть власні ресурси на подарункові Біблії для всіх, але величезною перевагою для

громади є те, щоб подарунок робила саме вона, тому що в момент, коли людина преступає поріг церкви для отримання Біблії – вона має більше можливостей залишитися в громаді.

Коли керівник відділу глобальної місії Адвентистської церкви в Україні Леонід Рутковський вперше почув про нас, він дуже зацікавився, задавав багато питань, і сказав, що це велика можливість для церкви і треба, не чекаючи результатів, поділитися знаннями, як це діє, усім нашим братам-пасторам, керівникам відділів інформації. По рекомендації Леоніда Богдановича 1-2 рази на місяць я проводжу семінари та вебінари для пасторів. Приємно спостерігати, як на очах багато сторінок змінюються у плані динаміки, росту, оформлені публікації. Як спеціаліст по Фейсбуку, маю знання, як це зробити зі сторінкою, щоб вона була максимально ефективною та дуже швидко росла. Моя мрія – щоб у соцмережах люди могли знаходити багато корисного для мотивації, віри й надії в слідуванні за Ісусом. Відмінна риса аудиторії Фейсбуку – це читаюча аудиторія, це інтелігенція, люди, які заходять на сторінки, щоб отримати знання. Ми Церква, яка несе людям не просто емоції, ми даємо інформацію, щоб людина могла прочитати, подумати, зважити, і Фейсбук – це прекрасний спосіб, як надати потрібну інформацію. Мені хочеться вірити, що найближчим часом в Україні буде мінімум двадцять чотири таких сторінки, як сторінка на Міжгірщині, потужних сторінок, і це дасть можливість багатьом отримати духовне натхнення та заохочення в дослідженні Святого Письма та слідуванні за Ісусом.

Я попросив конференцію і Уніон, щоб дали можливість повний термін (три роки) служити у Міжгір'ї, щоб цей пілотний проект довести до завершення.

Це уявляю таким чином: у громаді має бути своя невеличка медіа-студія, яка не навантажує пастора у зйомці і монтажі. Пастор дає теми проповідей, запитує у людей, що вони хотіли б почути, які теми зацікавляють їхніх друзів. Враховуючи ці теми, церква має можливість краще підготуватися до служіння, а медіа-група має можливість зробити в місцевості опитування

людей по даній темі, записати красивий ролик, у якому покажуть проблему і вирішення, яке буде представлене у суботу таким-то пастором на богослужінні, на яке вони запрошуються через сторінку. Якщо немає можливості відвідати богослужіння, то можна переглянути його у прямому ефірі. Коли йде саме богослужіння, йде два види зйомок – це прямий ефір та новинне відео, яке показує як усе проходило, де показані красиві емоції людей у залі, виступаючих, фонова музика, і у кінці два-три маленьких інтерв'ю тих, хто вперше відвідав богослужіння. Такий ролик може йти як реклама для прямого ефіру. І людина зможе по посиланню перейти і подивитися повністю все богослужіння. Усі онлайн новини, свята, які проходять у церкві, дуже зручно поширювати у Фейсбуці.

Яку картину ми бачимо на сьогодні? Наша церква у багатьох на слуху. На вулиці до мене на ім'я звертаються люди, вже впізнають, бо ми досить активно рекламуємо церкву для жителів Міжгірського краю. У самому молитовному будинку зробили затишне приміщення, починаємо активно запрошувати на богослужіння людей. Наш будинок ще не зовсім нагадує Молитовний дім, так як потребує великої праці з відновлення фасаду. Ми зробили ремонт на першому поверсі, де є зал для богослужіння.

Бачимо, як Бог починає допомагати. Ворота нашого будинку не були схожі на них зовсім, соромно було на них дивитись. На День рукописної Біблії в Міжгір'ї приходить до нас з людина з м.Хуст, яка не є членом церкви. Підходить до мене і каже: «Спостерігаю за вами у Фейсбуці. Хотів би допомогти, у чому маєте потребу?» Я дізнався що він коваль, запропонував подивитися наші ворота, тому що хвіртка така величезна, наче для тварин, а не для людей. Іван Галай, після того як оглянув, каже, що треба усе вирізати і викинути, а також він хоче подарувати ковані ворота, якщо ми готові прийняти такий подарунок.

Так само, велика милість Бога проявилась з музичною апаратурою. Ми дізналися, що перша Львівська громада

адвентистів продає апаратуру, але коштів не мали для покупки. Я зателефонував своїм друзям-бізнесменам, і на моє велике здивування, за півгодини уся потрібна сума була зібрана. Цього літа нам потрібно зробити ремонт фасаду. Віримо, що і в цьому Бог нам допоможе, бо це все для того, щоб люди повернулися до Нього. На перші богослужіння з тих десяти, які обіцяли прийти, прийшов один відвідувач, решта дивилася у прямому ефірі.

Ми проводимо арт-кафе, мета якого – познайомити людей з нашою командою, нашими поетами та співаками, яких вони бачили в інтернеті. Плануємо найближчим часом провести сімейні тематичні вечори, кулінарні класи, і про це розповідатимуть нашим читачам, які вже мають до нас глибоку симпатію, показати, що дотик до нас – не тільки богослужіння.

Головна мета сторінки в Фейсбуці – Церква АСД «Слово Благодаті», щоб людина перший дотик до нашої церкви отримала онлайн, щоб втратила помилковий страх, який має до церкви. Коли вона побачить, послухає, то буде думати, аналізувати, і зможе сформувати свою власну думку, а не жити стереотипами, нав'язаними суспільством. У селі Торунь у нас 52 членів церкви. Основний фокус служіння у нас іде на Міжгір'я, бо тут люди мають інтернет, тут можуть дивитися відео. У селах отримують більше текстову інформацію. Наша мрія – у найближчі півтора року зібрати реальних триста членів церкви, щоб тут була найпотужніша церква на Закарпатті.

Хто допомагає?

На жаль, для інтернет-євангелізму не знайшов експерта, з яким міг би радитися, отримувати поради. На даний момент докладаю максимум зусиль для того, щоб усі концепції, які я знаю професійно у плані бізнесу – працювали у плані євангелізації. Допомагають мої діти, вони пішли по моїх стопах. Старший син Олександр програміст і спеціаліст по соцмережах, веде бізнеси інших людей. Олександр – професіонал по відео-рекламі, консультує мене, що треба робити, коли треба зробити відеозапрошення чи інше. Дочка Іванна працює з телеканалом

«Надія», спеціаліст-маркетолог у Фейсбук, Інстаграм, та допомагає мені з написанням текстів. Меншому синові – сімнадцять років, вчиться в інституті на факультеті історії та міжнародних відносин, друга його спеціальність – таргетолог, спеціаліст по налаштуванню реклами у Фейсбук та Інстаграм та відеомонтажер. Дружина – підприємець, старається допомогти морально і фінансово. У громаді знання соцмереж зростає, провожу тренінги, навчання. Мрію з числа тих, які є, виростити команду спеціалістів, які будуть вести сторінку далі, коли буде інший пастор і він буде новим адміністратором сторінки.

Я підтримую усіх своїх, хто має сторінку у Фейсбук, навчаю, як краще зробити, щоб обсяг публікацій був на максимумі.

У Торуні дуже хороша громада, віримо, що не менш хороша буде і в Міжгір'ї.

Як сприйняли члени церкви ваші нововведення?

Спочатку для них це було дивним, але через невеликий проміжок часу вони побачили зміни. Відбулося перше свято «День подяки». Я зняв його одним телефоном і виставив в інтернет. Отримали три с половиною тисячі переглядів свята в маленькому селі, де було присутніх біля п'ятдесяти людей. На наступну суботу приходить адвентистка і каже: «Ви уявляєте, моя колега по роботі каже мені, що була у нас на «Дні подяки», і їй усе сподобалося. Я питаю, як же вона могла там бути, коли я її не бачила? А вона відповідає, що була через Фейсбук, ваш пастор у мене у друзях». Ця сестричка була під таким враженням, що одразу стала прихильницею нашого плану.

Так, є люди, які не розуміють, чим я займаюсь, бо не мають інтернету. Один з тих, хто не розумів і не підтримував, недавно змінив свою точку зору, йому за вісімдесят років, це Іван Жаба. Цікаво було, коли він у суботу підійшов, обняв мене: «Дуже хочу тобі подякувати за ту роботу, яку робиш. Далеко у горах Іван Жаба знайшов підробіток у бізнесмена. Той йому каже, що постійно мене бачить щосуботи у церкві. Іван

здивувався, як той його бачить, адже цього бізнесмена ні разу не було видно у церкві. Тоді бізнесмен відкриває свій ноутбук і через Фейсбук показує наше богослужіння. Це було великим добрим потрясінням для нашого старшого брата Івана.

Надію Галас усі знали як учительку української мови, але мало хто знав як християнську співачку. Коли я вперше почув її спів, зрозумів, що буде великим упущенням, якщо тільки в залі люди будуть чути її. Пісню «Добрий ранок» у її виконанні прослухали на нашій сторінці 346 200 раз. Авторка цього твору Валентина Гавран, наша сестра, постійно розповідає нові досвіди. Наприклад, їхала з нею в маршрутці молодь, впізнали її і кажуть: «Валентино Федорівно, ми працювали у Празі, так було приємно почути пісню з рідного краю від вас у Фейсбуці. Пісня настільки нам сподобалася, що вона в усіх нас стоїть рингтоном на мобільниках». Приємні моменти, коли чуєш, що люди починають любити наші пісні, впізнавати наших співаків. Ми плануємо проводити благодійні концерти за участю наших талантів, і віримо, що Господь допоможе. Маємо певні труднощі з випуском нового альбому – поки що не можемо записати фонограми, бо не маємо достатньо коштів на це. Ми маємо слова пісень, ноти до тексту, але наразі не маємо змоги оплатити роботу аранжувальника для запису фонограм.

Назвіть ваших поетів та композиторів.

Валентина Гавран – людина з цікавою історією. Вона два роки святила суботу, дочитавшись про необхідність святкування і не знала про адвентистів. 30 років Валентина працювала у музичній школі викладачем, і одного разу привели до неї на навчання дівчинку, мама якої попросила, щоб субота була вільна від навчання. Вчителька спитала, чому потрібна вільна субота, і почула, що вони ходять щосуботи у Торунь на богослужіння. Так вона дізналася, що за 15 кілометрів від неї є наша громада. Валентина розповідала: «Коли я прийшла у Торунську громаду, було таке відчуття, що потрапила в рідну сім'ю, у якій народилася». Вона поет і композитор.

Яніна Білак також і поет і композитор, закінчує консерваторію. (Це вона була тією дівчинкою, яку мама привела на навчання до Валентини Федорівни). Дві її пісні «Мій край» та «В Тобі» – є на нашій сторінці. Коли їй було 16 років, у райцентрі оголосили конкурс на найкращу пісню про Міжгір'я, котра буде звучати на Дні селища. Пісня Яніни «Мій край» перемогла в конкурсі і була виконана на святі.

Ганна Фулей пише вірші, які активно публікуються на теренах інтернету.

Ви показуєте окремо суботні школи та дитячі класи?

Окремо ще не показували, але це є у планах. Як тільки ми будемо мати більш професійне обладнання, будуть удосконаленні навички запису, будемо записувати суботню школу і дитячу суботню школу. Ми розуміємо, що для когось такі відео можуть стати вирішальними у прийнятті рішення слідувати за Ісусом.

На все, що ви робите та мрієте зробити, потрібні кошти. Ви маєте спонсорів?

До недавніх пір я просто як «людина-оркестр» – сам писав сценарії, знімав, монтував. Раніше було складніше спонсорам пояснювати, для чого взагалі нам потрібні кошти. Але вже останні три богослужіння, які потрібно було монтувати, оплатив мій друг, Віталій Глеба. З другом пов'язана цікава історія. Тільки но я приїхав у Міжгір'я, мені приходить на Фейсбук повідомлення: «Василю, привіт! Я багато років молюся, щоб в Міжгір'я прислали місіонера, але ніколи б не приснилося, що Бог пошле тебе. Можеш на мене покластися, в чому буде у тебе потреба в служінні». Спочатку я попросив відвезти мене на богослужіння, бо не мав свого авто, не знав, де знаходиться громада в с. Торунь, та ще був сильний дощ. Після богослужіння в Торуні ми приїхали в Міжгір'я, він усе роздивився, звернув увагу на необхідність капітального ремонту опалювальної системи. Віталій живе в смт. Тересва, там, де була моя перша громада. Тоді йому було дванадцять років, але він запам'ятав

наше служіння, яке ми робили для дітей та молоді, коли я був пастором у Тересві. Його батько, Василь Дмитрович, завжди допомагав нам для тих громад, де б ми не служили після Тересви. Василь Дмитрович за час служіння в смт. Тересва став для мене не тільки найкращим другом, а також другим батьком. У Міжгір'ї вони та їхні рідні – Степан Фабрицій та Іван Рушак – профінансували капітальний ремонт опалювальної системи та закупили багато матеріалу для ремонту першого поверху. Ролики, які вже є, я монтував сам без оплати, але на це потрібно багато часу, який краще інвестувати у створення більш якісної Біблійної школи, підготовку лекцій для школи, проповіді та інтерв'ю.

Великий внесок у розвиток нашого проекту також роблять Василь Галас, Іван Попович, Мартін Шевчік, Іван Монько, Барбора та Ярослав Мітурові, Фердінанд та Герда Янкові.

Велику допомогу нам надає керівництво Західної Конференції, підтримуючи матеріально розвиток нашої сторінки, мотивацією та професійним записом декількох богослужінь через студію Адвентист ТВ. Особливою радістю для нас був запис першого кліпу «Добрий ранок» від студії Адвентист ТВ, під керівництвом Юрія Матвійчука. Олександр Рудчик, легендарний майстер відеозйомки, виконав неможливе – в останній сонячний день осені за декілька годин встиг зробити запис пісні в трьох локаціях мальовничої Міжгірщини. На сьогоднішній день кліп «Добрий ранок» має 189 600 переглядів на нашій сторінці.

Моя мрія – цього року створити студію звукозапису, та мати своїх аранжувальників і відео-операторів. Ми молимося віримо і мріємо, щоб наша медіа-команда мала спонсорів для закупівлі необхідного обладнання та оплати їхньої роботи.

Ваше бачення церкви в майбутньому.

Мені хотілося б, щоб кожна громада, яка має свій молитовний будинок чи орендує приміщення для богослужіння, – мала свій невеликий медіа-центр, щоб наживо транслювала свої пісні,

проповіді, біблійні школи та інші церковні проекти. Треба давати в ефір більше і більше корисної інформації для людей, які шукають духовного хліба.

Також хотілося б, що у нас на сайті була реферальна система видавництва, щоб кожний член церкви міг залогінитися на сайті, через своє реферальне посилання, взяв будь-яку книгу і написав про неї відгук. Наприклад: “ця книга мені сподобалася такими ідеями, думками і т.п. Якщо ви хочете купити таку книгу, натисніть на посилання «купити» безпосередньо у самому видавництві”. Усі наші книги повинні бути доступними через інтернет-поширення, отримуючи комісійні через реферальне посилання.

Дуже хочеться, щоб у церкві було більше інтерактивності. Подобається, як працює Олександр Куренчук, який має прогресивний погляд на залучення церкви до інтернету через проект DeerVision. Людина, яка має цікавість до духовності, змогла б легко зорієнтуватися, де знаходиться громада, взнати більше про цю громаду. Наша присутність в інтернеті повинна бути максимальною. Це хороший контент про віру у Бога, молитву. Якби у нас в майбутньому були мобільні додатки християнських ігор, Біблії, основної літератури, запрошень на богослужіння, щоб це стало реальністю для кожного, щоб була церква у смартфоні.

Для мене першочергово – максимально використати усе, що може дати Фейсбук. Бачу, що паралельно розвиваються інші люди, які бачать щось необхідне через Інстаграм та інші соцмережі.

У багатьох християн є дві помилкові точки зору – це те, що у соцмережах віртуальне спілкування. Але це реальне, бо йде спілкування з абсолютно реальними людьми. Друга – у соцмережах один бруд. У соцмережах такий самий бруд, як і у будь-якому селі чи місті, але ми маємо звершувати свою місію. Якщо нас там не буде, солі землі, – усе згниє. Наша церква повинна бути поряд з людиною, яка шукає чисте, краще у житті.

Приємно, що на цю тему все більше людей звертають увагу. Для мене великим натхненням є керівник відділу комунікації Адвентистської церкви в Україні Сергій Степанюк, який організовує щороку GAIN конференції в Україні з інтернет-євангелізму, залучаючи найкращих спікерів для проведення конференції. На останній я познайомився з регіональним директором Адвентистського радіо Європейського континенту Василем Макарчуком, який багато вже зробив для підтримки та натхнення в розвитку нашого служіння.

Коли Ви вкладали кошти у свої знання, свій розвиток в інтернеті, Ви думали про майбутнє своє, дітей та церкви?

Так, бо знання це завжди те, що дає впевненість у житті, дає заробіток, і допомагає втілювати нові ідеї.

Для церкви знання і використання нових інструментів відкриває нові горизонти та можливості в проповіді Євангелії. Бачу, що вже у цьому напрямку є не тільки цікавість, але й необхідність. На осінь у мене заплановано провести інтерактивну євангельську програму.

Інтерактивну, подібно тому, як проходять бізнес-конференції. Цю модель я не тільки вивчав п'ять років, але й брав у ній участь. Першу євангельську програму, яку запланував на вересень у Міжгір'ї, хочу зробити таким чином. Мрія, щоб найближчим часом наступила епоха інтерактивних програм. Ці зміни були потрібні були ще вчора, але я радий, що вже до них йдемо.

Знання по Фейсбуку, які можна отримати у висококваліфікованих фахівців, коштують дорого. Я інвестував чимало коштів у навчання на протязі 5 років, коли займався підприємницькою діяльністю. Зовсім недавно за півторамісячний семінар, де йдуть два заняття на тиждень, я заплатив 650 доларів, але воно варте того, щоб знати все необхідне для успішного росту. Моя сім'я, мої діти – вони мають забезпечення, працюючи просто вдома.

Питання – Алла Шумило

Сторінка з 60.000 підписників [тут](#)

△ Module cannot be rendered as the requested content is not (longer) accessible. Contact the administrator to get access.